

vedtaget, var, at man skulde naa til saa dyre Cigaretter som 40 Øre pr. Stk. Dette er nu sket — man har dem maaske endda dyrere — og for disse har man sat Afgiften op, hvilket der neppe kan indvendes noget imod, saaledes at man til Slutning naar til 10 Øre pr. Stk. af Cigaretter.

Samtidig har man ændret det Forhold i den nugældende Lov, at Røgtobak er fri for Afgift, medens der af Cigaretobak — der i øvrigt kan anvendes som Røgtobak, hvad man søgte at afværge ved en teknisk Bestemmelse — svares Afgift. Nu skal Røgtobak ogsaa falde ind under Loven, dog ikke Røgtobak under 10 Kr. pr. kg, men for Røgtobak over denne Pris opstilles forskellige Satser, lige fra 10 Kr. op til 40 Kr. pr. kg. Satserne gaar fra 1½ Kr. pr. kg til 20 Kr. pr. kg; det sidste angaar altsaa en meget dyr Røgtobak. For Afgiften af den her hjemme fremstillede Tobak sker der ikke nogen Forhøjelse. Det foreslaas yderligere, at den Inspektørstilling, som nu ifølge Loven er en konstitueret Stilling, og som var den eneste Tjenestemandstilling, denne Lov krævede oprettet, nu gøres til en fast Stilling. Der vil ikke være nogen Grund til, at ikke denne Plads, som medfører et stort Arbejde, der helt optager vedkommende Mand, gøres til en fast Plads, da man vel kan vente, at under en eller anden Form vil en Afgift som denne vedvare, selv om maaske de store Satser falder bort. Dette er den eneste Ændring paa dette Punkt.

Der er i den nugældende Lov en Bestemmelse om, at Tobaksarbejdere, som ved Lovens Vedtagelse i et Tidsrum af et Aar og indtil 31. Januar 1918 bliver arbejdsløse paa Grund af Skatten, skulde have Erstatning af Statskassen herfor. Denne Bestemmelse findes ikke i Lovforslaget. Der synes ikke at være nogen Grund dertil; hvis der nu findes og fremtidig vil findes Arbejdsløshed i Tobaksfaget, vil det neppe fra nogen Side kunne paastaas, at dette skyldes den i Oktober 1917 paalagte Skat; det vil være af andre Grunde, at der bliver Arbejdsløshed. Der er i Øjeblikket noget over 300 Tobaksarbejdere, der modtager Understøttelse af Staten, men der er i Øjeblikket over 3 000 Tobaksarbejdere, der gaar ledige,

ganske simpelt fordi der ikke er sket nogen Tilførsel af disse Varer her til Landet i den senere Tid. Kommer der Tilførsel, og det er der jo nogen Udsigt til, vil vel denne Arbejdsløshed ophøre, hvorimod der, som sagt, neppe mere vil kunne føres noget Bevis for, at Arbejdsledighed efter 1. Januar skyldes Skatten. Jeg tillægger ikke dette Spørgsmaal stor praktisk Værdi, for de arbejdsløse understøttes jo af Staten, enten det er i Kraft af denne Lov eller i Kraft af andre Love. Men paa den anden Side har jeg ikke ment, det var rimeligt at medtage denne Bestemmelse, hvorved der ogsaa skabtes en vis Ulighed, idet nogle Arbejdere, der gaar arbejdsløse i andre Fag, ikke modtager den samme Ydelse som Tobaksarbejderne.

Den nugældende Lov om den midlertidige Tobaksbeskatning var anslaaet til i det hele at skulle indbringe 7 400 000 Kr. Hvad vi her har at gøre med, er en Omsætningsafgift paa Cigarer, Cigarillos og Cigaretter samt Røgtobaksafgiften. Afgiften af Cigarer og Cigaretter har i de 11 Maaneder, som er gaaet, siden den indførtes, givet 2 Mill. Kr. ud over, hvad det var paaregnet, at Afgiften skulde give i 12 Maaneder. Naar den Forhøjelse, som foreslaas ved det foreliggende Lovforslag, er anslaaet til at give i alt mellem 3 og 4 Mill. Kr., og hertil kommer den allerede gældende Forhøjelse, som det foreslaas at beholde, vil jeg mene, at jeg kan regne med, at Tobaksskatten i alt vil indbringe 12 Mill. Kr. i et Finansaar ud over det, som den tidligere Afgift indbragte. Hvis dette slaar til, vil disse fire Nydelsesmidler, Luksusartikler, eller hvorledes man nu vil benævne dem, Nødvendighedsartikler for nogle, i alt indbringe 34 Mill. Kr.

Det næste Lovforslag, jeg skal nævne, er *Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Stempelafgiften paa Spillekort*. Dette er et nyt Lovforslag og gaar ud paa at forhøje den nugældende Stempelafgift af Spillekort, som er 25 Øre pr. Spil, til 1 Kr. pr. Spil. Dette gælder baade de indførte Spillekort og de Spillekort, der fremstilles her i Landet. Afgiften har i de sidste 3 Aar givet: i 1915 139 000 Kr., i 1916 145 000 Kr. og i 1917 140 000 Kr. — der kommer efterhaanden færre og færre Spillekort ind